

DUSZOTRATNY (1) ai

A pl subst duszotratné.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: duszetratny.

Tracący, gubiący duszę; ściągający na duszę zatracenie: Przecz [...] Swiátá tego niepewné y odmienné íprawy Vkázuiefz/ y práwné świegotliwé fochy Tefkliwé/ duŕzotrátné wiodące zyŕk płochy? *GosłCast* 9.

IM